

COM ARRIBAR-HI

L'església de Sta. Maria de Bellver dona nom a barri de Santa Maria. Des de Guardiola hi accedirem seguint la carretera BP-2126. Aquest barri és a peu de la carretera i s'agrupa bàsicament al voltant de la plaça de l'església i la resta s'escampa en forma de cases de pagès entre formoses vinyes. Això és a dos quilometres de Guardiola. Santa Maria, ben mirat, era un creuament de camins; els que venien de Guardiola, Cal Cintet, les Cases Noves i l'Alzinar pel camí de Cal Pere Saumell.

HISTÒRIA

L'edifici actual és va construir a mitjans el segle XVIII un cop enderrocada l'antiga capella d'estil romànic, més petita. Concretament el 26 d'agost de 1152 el bisbe de Barcelona va consagrar aquesta petita capella de Santa Maria de Bellver, anomenada la "pulcro videre" que vol dir bella vista o bell veure. El 1492, el bisbe Pere Garcia trasllada la parròquia de Sant Vicenç a Santa Maria, per estar aquesta en un lloc més remot. El 1504 en textos trobats consta que l'altar major hi havia la imatge de la mare de Déu amb mantell. També es sap que el 1742 existia un patronat de la casa Colomer de Grabuac de la parròquia de Bellver. Existia un arxiu molt antic que contenia documents des del segle XIV. Mossèn Bernat Mas (1511) deixà documents on el citava, malauradament fou destruït durant la Guerra Civil. Les últimes restauracions van ser impulsades pel mossèn Pere Saz Ramo, rector durant els anys 80 i amb la col·laboració e l'Ajuntament i molts feligresos.

L'INDRET

L'església, és de planta rectangular d'uns 27 x 12 metres. La nau central fa uns 27 metres de fondària incloent l'absis, per uns 7 metres d'ampla amb 4 capelles per banda, les tres primeres més baixes separades entre pilars i la quarta més alta sustentant amb la seva simètrica i l'arcada de l'absis una cúpula d'uns 7 metres de diàmetre. La cúpula té una alçada interior d'uns 14 metres. L'exterior, com l'interior, està força cuidat, la nau principal té adossada el campanar, de base quadrada, que a mitja alçada es converteix en octogonal. A aquesta alçada hi podem observar un senzill rellotge de sol. A cada pis una filera de totxos marca un friso. El campanar té quatre obertures superiors, fetes amb arcs de mig punt de totxo vist. És coronat el campanar amb una teulada en punxa coberta de ceràmica a dos tons muntada sobre una estructura de fusta. Sols hi ha una campana que porta gravada la inscripció: "se hizo siendo cura ecónomo el señor don José Mesas Navarro, natural de Cuevas, provincia de Almería. Me hizo Carlos Marco Ragel. 1887. Maria Magdalena". La coberta del cos principal es a dues aigües. Destaca la seva porta adovellada amb pedra treballada, a sobre la corona una capelleta on hi ha una imatge de la Mare de Déu de Montserrat. Sobre hi veurem un rosetó amb vidres de quatre colors, molt senzill. La façana esta decorada a l'estil barroc molt simple que ens recorda l'estil colonial, amb ràfec que forma un coronament en línies corbes i amb una creu de ferro treballat que l'abandera. En un costat, una placa de marbre ens recorda als caiguts durant la Guerra Civil. L'interior és d'estil neoclàssic, de planta amb la típica forma de creu, amb la cúpula alçant-se a la intersecció i el cor amb barana de fusta sobre l'entrada. Presenta una decoració pictòrica ben treballada a l'altar i en algunes capelles laterals. S'hi acull a l'interior una imatgeria ben variada i bonica. Presideix l'altar la Verge Maria al cel sustentada per querubins, franquejada a banda i banda per Sant Josep amb Jesús infant i sembla que Sant Vicenç amb el seu palmó a la ma esquerra. Set imatges més són exposades a les capelles laterals com Jesús a la creu amb la Verge Maria, Sant Isidre, patró del pagesos, Sant Joan i la Mare de Déu de Montserrat entre d'altres. Cal destacar la presència important de la Moreneta a la capella, amb un altar de fusta amb escales laterals per a pujar i baixar i una reproducció de les muntanyes sagrades treballada en fusta. Disposa també d'un senzill confessionari de fusta, també en una capella lateral i una pica baptismal de peu força treballada. Dues piques més petites són encastades a la paret a banda i banda de la porta principal. La taula de l'altar també és de pedra sustentat en quatre columnes treballades. L'església disposa de dos estances laterals que s'hi accedeix des de l'altar i una estança més gran annexa al cos principal, on s'hi guarden els vestits litúrgics i d'altra imatgeria. Aquesta està il·luminada per dos ulls de bou coberts amb uns vitralls de colors ben treballats i una finestra. L'edifici ara té calefacció de gas butà i megafonia. El cementiri és just a tocar, si accedeix per una porta de ferro a la dreta de la façana. Disposats en quadrat, els quatre cossos laterals encerclen en cementiri amb construccions de cinc i sis nínxols d'alçada. Un cos central format per sols una alçada de nínxols forma una mena de plaça elevada que defineix els quatre carrers laterals. És curiós destacar que aquests tenen nom; unes plaques resen: "Via de la Sta. Cruz" o "Via de Ntra. Sra. de los Dolores". Uns xiprers i una creu completen aquest recinte sagrat.

